

Laurentius

Zpravodaj komínské farnosti

číslo 4, ročník XIII

Toto číslo vychází 28. 9. 2011 (sv. Václav)

Komín, kostel sv. Vavřince • Jundrov, kostel P. Ježíše v Getsemanech

Všechna moudrost je od Hospodina
a je s ním navěky.

Sir 1,1

Rektor university byl právě na poradě vyučujících, když přišel profesor z oddělení starožitností a přinesl starou mosaznou lampu, kterou právě škola získala do vlastnictví. Rektor očistil z lampy skvrnu, když tu se náhle objevil džin a řekl: „Jsem džin z lampy a mám zde zvláštní úkol, rektore. Tvoje nezištná služba bude odměněna. Máš na vybranou – buď si vybereš nevídané bohatství, nekonečnou moudrost nebo nepřekonatelnou krásu.“ Bez zaváhání si rektor zvolil moudrost. „Stane se tak!“ řekl džin a pak se ztratil zpátky v lampě. Všichni ostatní vyučující zírali s údivem na rektora. Pak jeden z nich zašeptal: „Nyní máš nekonečnou moudrost, rektore, tak promluv.“ Rektor se na ně podíval a řekl: „Měl jsem brát ty peníze.“

Steve May 1001 Contemporary Illustrations

Začali jsme další školní rok, a je tedy čas nového cyklu školního vzdělávání. Když jsem chodil na základní školu ve Slavkově, při vstupu do budovy nás vítal nápis: „Přístup dítě, uč se moudrým býti.“ Škola si kladla za cíl učit děti moudrosti.

Všechna moudrost, jak říká motto tohoto čísla Laurentia ze Sirachovcovy knihy, je od Hospodina. Moudrost v biblickém smyslu není jen lidským vytvořeným poznáním, se kterým by se dalo nakládat, ale je

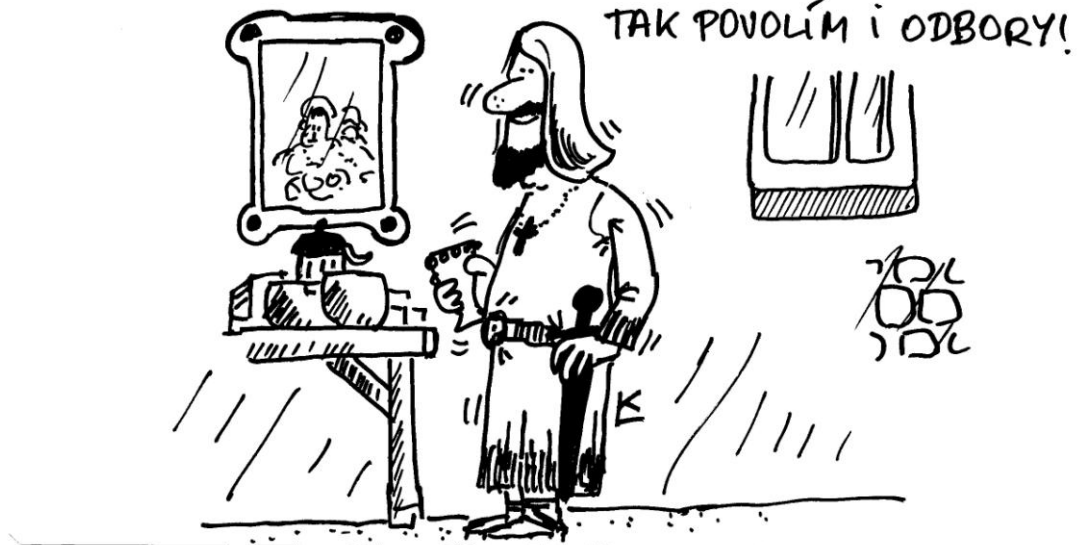
darem sdílejícího se Boha. Bůh se zjevil v Ježíši Kristu, a právě kříž je zjevením Boha v bezmoci, slabosti, smrti. Proto také bylo poselství o kříži považováno za bláznovství u Řeků. Pavel ovšem zdůrazňuje: „...bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.“ 1 Kor 1,25.

Ve farnosti nejen naší začíná další rok vyučování náboženství. Nepamatuji doby, kdy bývalo povinným předmětem, ale pamatuji doby, kdy sice vyučování náboženství bylo sice zákonem povolené, ale režim se snažil od přihlašování různým způsobem odradit, například pohružkou, že se děti, které chodí do náboženství, nedostanou na střední školu apod... Většinou se tato pohružka nesplnila, ale přece jen někdy také. Režimu stačil spíše strach. Učitelé občas na začátku hodiny vyzvali: „kdo chodí do náboženství ať povstane (a třeba nahlásí zaměstnavatele rodičů...)“ Dnes je situace jiná, pronásledování víry ustalo, vyučování náboženství zakázáno není a nikdo ze strany vyučujících od něj snad neodrazuje. Je tu však jiná záležitost. Všude kolem je ovšem pestrá nabídka užitečných kroužků a nepovinné náboženství může vypadat jako jeden z nich. Mnozí rodiče, jinak svoji víru praktikující, si snadno vysvětlí nepřihlášení dětí do náboženství, protože „je toho moc,“ nebo zpochybní kvalitu výuky, nebo si třeba řeknou, že důležitější než výuka je praktický život, nebo nechtějí, aby dítě patřilo mezi těch několik málo „podivných“, atd... V režimu nepřátelské církvi bylo snad rozlišování i rozhodování jednodušší proto, že byl zřejmější jak spojenec, tak i nepřítel. Dnes je před námi daleko obtížnější volba mezi mnoha lákavými možnostmi, mezi jezdeckým, keramikou, sportem či hudebním nástrojem. Málokdo dlouze uvažuje o tom, zda dítě přihlásit do školní docházky, protože je jednoduše povinná. Volba důležitého bez vnějšího tlaku klade daleko větší požadavek na pravou moudrost, protože se ukazují priority vycházející z nitra. Niterný a důvěrný vztah k Trojjedinému Bohu (tedy pravá moudrost) se jistě nedá naučit jen vyučovacím předmětem, ale na druhé straně předmět poskytuje jakousi možnost a prostor k jeho utváření a rozvoji.

Rád bych nám všem popřál pravou moudrost a dobré rozlišování podstatného od lákavého, Božího bláznovství moudřejšího než lidé od pošetilého povrchního bláznovství.

Žehná P. Jindřich Kotvrda

(28.9. SV. VÁCLAV)
AŽ BUDU MÍT PĚKNĚ POD KONTROLOU
VŠECHNY TY VOJVODY, VELMOŽE, POHANY -
TAK POVOLÍM I ODBORY!

Až se zima zeptá ...

Katolická charismatická konference

Každé roční období má svou krásu, ale léto se snad těší největší oblibě. Kdo by neplánoval, jak si oddechne od každodenních povinností a užije si zaslouženou dovolenou? Těšíme se, že protáhneme klouby a svaly, ať už na kole nebo ve vodě, chceme vypnout a vzdálit se všemu stresu. Ale nejen tělo a psychika potřebují obnovit. Také náš duch chce být regenerován a znovu naplněn Duchem. Snad se o to snažíme pravidelně: modlitbou, eucharistií, četbou Písma, zpytováním svědomí, svátostí smíření, ale čas od času je užitečné strávit vědomě v Boží blízkosti více chvil a vykonat pouť, duchovní cvičení anebo se účastnit Katolické charismatické konference.

Charismatická obnova se rozvíjí v katolické církvi od poloviny 60. let minulého století. Po revoluci v 90. letech se mohla viditelněji projevit také u nás. První ročníky Katolických charismatických konferencí probíhaly v Třebíči, Českých Budějovicích, Hradci Králové, Ostravě. A protože počty účastníků rostly nejprve po stovkách a v posledních letech po tisících, bylo nutné najít místo, kde by se našlo pro tolik lidí patřičné zázemí. A tak není divu, že po několik posledních ročníků se tímto místem stalo Brno a brněnské Výstaviště.

K čemu charismatická obnova?

Základní myšlenkou hnutí charismatické obnovy je skutečnost, že milost Letnic je tu pro nás i dnes. Jinými slovy: Bůh i v současné době touží zahrnout člověka svými **dary** (srov. Iz 11,1-2), naplnit **plody** Ducha svatého (srov. Gal 5,22-23), obdařit rozmanitými **charismaty** (srov. Řím 12,6-8; 1 Kor 12,8-10) a pověřit různými **službami** (srov. Ef 4,11-12). Předpokladem však je, že o to budeme stát.

Víra, na jejímž základě je náš vztah k Bohu postaven, může dosahovat různých úrovní:

- víra, která věří
- víra, která důvěřuje
- víra, která očekává.

Abychom byli vůbec křesťany, musíme mít tu první. (Nebo ji za nás měli rodiče.) Bůh však od nás žádá víc. Chce, abychom poznávali jeho přítomnost, moc a lásku a to nejen, když se nám daří, ale i v časech krizí, zkoušek, nemocí. „I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty.“ Ž 23,4

Takový postoj předpokládá naši důvěru a odevzdanost. Ale ani tady bychom se neměli ve vztahu k Bohu zastavit. Bůh si nepřeje, abychom byli pasivní a rezignovaní, očekává naše nadšení, naši touhu ho stále

více poznávat a být mu k dispozici, aby mohl působit v nás a skrze nás. Víra, která očekává, je vírou v síle Ducha svatého.

Prostřednictvím křtu a biřmování jsme dar Ducha svatého přijali, ale náš nezájem nebo hřích jeho působení blokuje. Stejně tak nedostatek naší víry Boha „omezuje“ a dělá z nás pasivní křesťany.

Být naplněn Duchem je v našem životě něco velmi podstatného. Nemůžeme žít jako Ježíšovi žáci, pokud nejsme naplněni Duchem, vždyť *„...nikdo nemůže říci: „Ježíš je Pán“, leč v Duchu svatém.“ 1Kor 12,3*

Jakkoliv si tedy myslíme, že jsme dobří, vzdělaní nebo svatí, jakkoliv se cítíme nedostateční, slabí nebo hříšní, všem se nám dostane požehnání a pomoci, pokud dokážeme znovu otvírat svůj život Duchu svatému. Dobrou příležitostí k tomu může být právě charismatická konference a je dobře, že hrstka našich farníků se jí opakovaně účastní.

Co lze od charismatické konference očekávat?

Konference probíhá vždy v prvním nebo druhém červencovém týdnu, tak aby časově nezasahovala do cyrilometodějských slavností. Zahajuje ji ve středu večer otec biskup Vojtěch Cikrle mší svatou v katedrále na Petrově. Další program se pak už odehrává na Výstavišti. Tři následující dny mají programové schéma podobné. Začíná se v 9 hodin zpívanými chválami, které doprovází hudební skupina CHAPELA, jejíž hlavní jádro tvoří společenství z Frýdku-Místku, nebo komunita Blahoslavenství z Dolan u Olomouce. Následují přednášky nebo spíše meditace jednotlivých přednášejících. Odpoledne je sloužena mše svatá. Ve čtvrtek večer se nabízí volba mezi koncertem chval nebo posezením u vína s cimbálovkou. V páteční večer si můžete zvolit jeden z několika paralelních programů. Nebývá úplně snadné se pro některý rozhodnout. Jsou to opět přednášky, příležitost k adoraci nebo jinému způsobu modlitby (modlitba tancem). Sobotní večer je věnován modlitbě chval a společné přímluvné modlitbě za všechny účastníky. Konference je zakončena mší svatou v neděli v poledne.

Každá konference je zaměřena na některý biblický úryvek. Tento text je pak v jednotlivých přednáškách promeditován. Letošním tématem byla svatba v Káni Galilejské (Jan 2,1-12).

NEVYPADÁM NA TO, CO BUDU ČÍST
VE SNĚMOVNĚ, MOC CHYTŘE?

Mezi přední organizátory a většinou též pravidelné přednášející patří Kateřina Lachmanová, o.Vojtěch Kodet, o. Aleš Opatrný a jiní. Na konferenci je každoročně pozván hlavní host a řečník, v minulých letech např. Charles Whitehead, Jacques Philippe, Elias Vella a letos jím byl papežský kazatel Raniero Cantalamessa. Všechny jmenované můžeme znát jako autory duchovní literatury.

V průběhu jednotlivých dnů lze využít možnosti adorace, svátosti smíření, přímluvné modlitby, duchovních rozhovorů. Přestože počet účastníků rok od roku roste, letos už dosáhl 6 000, je v programu dost příležitostí být sám se sebou, být sám s Bohem. Pokud někdo preferuje širší společnost, nemusí se obávat, že by tu byl opuštěný. Určitě zde potkáte nějaké známé tváře nebo poznáte nové přátele.

O přestávkách mezi hlavním programem lze využít i dalších doprovodných akcí, např. prodejní výstavy duchovní literatury, vystoupení dětí nebo divadelního představení.

Pro děti od 4 let je souběžně připraven samostatný program, tzv. dětská konference, takže přihlásit se mohou celé rodiny. Stateční rodičové konferenci zvládají i s docela malými caparty v kočárku. Pro mimobrněnské se nabízí nocleh v různých ubytovnách a

vysokoškolských kolejích ve městě, přímo na Výstavišti je možné si s přihláškou objednat celodenní stravování nebo jen obědy. Existuje také možnost jednodenního vstupu.

Nabídek, jak se s touto velkolepou duchovní událostí seznámit a osobně si ji prožít, je tedy mnoho. Účastníci z Plzně nebo Košic neváhají překonat nejen vzdálenost, ale i další překážky, aby byli při tom. Hlavní přednášející k nám váží cestu z Anglie, Francie, Malty nebo Itálie. Zvažme, že Pisárky máme skutečně „za humny“, možná by nám těch pár minut v MHD taky mohlo stát za to.

Buďme vděčni za takový dar, který v této opakované manifestaci víry naše město dostalo.

„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20), říká Pán. A co teprve šest tisíc?

A tak vám, milí farníci, nabízím, abyste se přidali. Buď osobní účastí, modlitbou nebo obojím, jak je komu možné.

Protože až se zima zeptá, co jsme dělali v létě pro růst své víry, pro růst víry ve své rodině, ve farnosti, na pracovišti, pro růst víry svého duchovního otce, své církve ..., co odpovíme?

Použité zdroje:

- Bible, Ekumenický překlad, Česká katolická charita 1987, vydání první
- Whitehead, Ch.: Letnice jsou pro život. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2008
- Vella, E.: Duch svatý – pramen života. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2006
- Milujte se! Časopis pro novou evangelizaci 17/2011, V. ročník, vydáno 12. května 2011
- Katolický týdeník 29, ročník XXII, 12.-18. 7. 2011

23. katolická charismatická konference: 11. – 15. 7. 2012, Brno – Výstaviště

Další informace sledujte v jarních číslech zpravodaje nebo na www.cho.cz .

D.Koudelková

JEDNOU PŘEJ BUDE KAŽDÝ PRACOVAT PODLE
SVÝCH SCHOPNOSTÍ A PODLE SVÝ PRÁCE.
PANE BOŽE, MY BUDEM CHUDÝ!

PASTÝŘSKÝ LIST OTCE BISKUPA VOJTĚCHA K ROKU BIŘMOVÁNÍ 2012

Biřmování – svátost k naplnění křestní milosti

PŘÍPRAVA K OSLAVĚ 1150. VÝROČÍ PŘÍCHODU SVATÝCH CYRILA A METODĚJE NA MORAVU

Milé sestry, milí bratři,

nezdá se vám to také nespravedlivé? Dělníci, kteří na vinici dřeli celý den, sice dostali mzdu, na které byli předem domluveni, ale koho by nerozčílilo, že ti, kterým se nechtělo pracovat a nechali se najmout až na poslední hodinu, dostali od hospodáře víc, než si zasloužili?

Přestože na začátku evangelního úryvku (tedy radostné zvěsti pro nás) bylo jasně řečeno, že uslyšíme podobenství o nebeském království, a také dobře chápeme, kdo je ten hospodář, který najímá k práci, přesto z toho nemáme radost – spíše v nás zůstává pocit určité nespravedlnosti. Proč? Protože rozhodnutí hospodáře narušuje systém našeho vnímání poměru práce a odměny. Vždyť my sami se

s naprostou samozřejmostí považujeme za dělníky první hodiny, kteří si zaslouží víc, než ti, kdo přišli později. Dobrota hospodáře k těm posledním nás provokuje, protože jsou to z našeho pohledu přinejmenším povaleči a o jejich případné odměně je zbytečné mluvit. V této souvislosti velmi dobře rozumíme proroku Jonášovi, který se rozhněval na Hospodina, že nezničil Ninive, rozumíme i staršímu bratru marnotratného syna, když právě jemu, představte si takovému lotrovi, otec vystrojil hostinu. Dalo by se říct, že dobrota Pána k těm nedokonalým a posledním popouzí proti němu ty, kteří se cítí být prvními. Přesně takový je postoj Jonáše, postoj bratra marnotratného syna i postoj farizeů všech dob. Dá se říct, že v duchovní oblasti je to špatné se všemi, kdo mají potřebu zdůrazňovat, co všechno vykonali, aby za svoji námahu obdrželi mzdu. Proto ani netouží být obdarováni Boží blízkostí. A tím se stávají dělníky poslední hodiny. Jiné vede tento evangelní úryvek k vděčnosti a díkům, že mohli pracovat na Pánově vinici a být mu celý den nablízku. Podobně, jako se z přítomnosti toho druhého těší zamilovaní...

A s tím souvisí i další část dnešní bohoslužby slova. – Jak jsme chápali slova žalmu, že Hospodin je milosrdný a milostivý, shovívavý a plný lásky, že je dobrotivý ke všem a má soucit se všemi svými tvory? Je to pro nás úžasná zpráva, která nás naplňuje radostí, nebo se nás vůbec netýká, protože právě já si přece jeho lásku zasloužím a mám na ni nárok?

A v jakém duchu jsme schopni vnímat prorocké slovo Izaiáše z prvního čtení, ve kterém je řečeno ústy Hospodina: „O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho.“ Vzbuzuje to u nás nepochopení a z toho vyplývající nezáměr nebo dokonce strach z nevyočitatelného Boha? Nebo to vzbuzuje naši radostnou důvěru, ve které toužíme, aby náš život spolu s Ježíšem Kristem a v jeho Duchu opěvoval dobrotu našeho Boha a svědčil o ní? To vše záleží na Duchu, pod jehož vedením máme žít a objevovat Boží vůli.

Milé sestry, milí bratři,

texty dnešní bohoslužby (*poznámka redakce: bohoslužby z 25. neděle v mezidobí – 18.9.*) se zabýváme proto, abychom si ukázali rozdíl mezi možnostmi jejich chápání a přijetí. Buď je bez ducha vyslechneme a s konstatováním, že už jsme to slyšeli mnohokrát, se vůbec neseťkáme

s jejich poselstvím ani s tím, kdo nám je posílá. Nebo se Božím slovem cítíme obdarováni, povzbuzeni nebo varováni, protože jsme se otevřeli Duchu, který nás uvádí do veškeré pravdy. Jisté je, že pokud přijmeme Ducha – Ducha Svatého, který vedl Ježíše Krista a který jej spojoval s Otcem, otevřou se nám nové obzory nejen v pochopení Písma, ale především v nové moudrosti života.

Jestliže je letošní rok v rámci přípravy na blížící se cyrilometodějské výročí věnovaný svátosti křtu, chci vás už nyní získat pro přijetí svátosti biřmování, již bude v rámci přípravy na cyrilometodějské jubileum věnován rok 2012.

Obracím se především na vás, sestry a bratři, kteří jste tuto svátost z různých důvodů ještě nepřijali – buď pro vyšší věk, zdravotní problémy, nebo jste nenašli odvahu připravovat se spolu s vašimi dětmi, vnoučaty a pravnoučaty, nebo zkrátka nebyla příležitost. Na příčinách nyní nezáleží. V průběhu příštího roku, nejlépe kolem slavnosti Seslání Ducha Svatého, budete moci tuto svátost přijmout všichni, kteří se pro to svobodně rozhodnete. Překážkou by neměl být zdravotní stav, upoutání na lůžko ani cokoliv vnějšího.

A vás, kněze brněnské diecéze, žádám, abyste ochotně vyšli vstříc všem, kteří oprávněně o udělení této svátosti požádají, a vytvořili jim třeba i individuální podmínky pro přípravu. Udílením této svátosti budete v konkrétních případech pověřeni vy, pro ostatní bude nabídnuto společné udílení v rámci děkanství, popřípadě v katedrále na Petrově. Bratři v kněžské službě, začněte se už nyní věnovat případným zájemcům, buďte s nimi v kontaktu sami nebo prostřednictvím vašich spolupracovníků v pastorační službě.

A nyní se znovu obracím na vás, kterých se toto pozvání týká: S radostí přijměte, co vám Kristus a jeho církve nabízí k životu a ke spáse. Jestliže jsme dnes slyšeli výzvu proroka: „Hledejte Hospodina, když je možné jej najít, vzývejte ho, když je blízko,“ platí to v plné míře i o svátosti biřmování, kterou by měl přijmout každý pokřtěný, který ji doposud nepřijal. Nepohrdejte darem, kterým vás chce obdarovat Bůh! Nebojte se přijmout svátost, která je označována jako svátost křesťanské dospělosti. V ní obdržíte – stejně jako dělníci poslední hodiny – víc, než si zasloužíte, a díky ní objevíte, že Pán vinice je neuvěřitelně štědrý.

Modlím se za vás a žehnám vám Váš biskup Vojtěch

JO, FURT SME NAHORU DODÁVALI FAJNOVÝ VÍNO.
ALE PO TĚCH REFORMÁCH LIERUJEME NA HRAD
POUZE ŠARATICI!

Biblickýimpulz.cz

Podzim 2011

Potkejme se face to face

Biblický impulz je ekumenický projekt, jehož cílem je seznámit věřící studenty, kteří se běžně potkávají ve školách, na fakultách, na kolejích, v menze,... aniž by o své víře věděli. Zároveň je jeho cílem prohloubit jejich vztah k Bibli. Tento projekt bude probíhat na podzim 2011 (říjen, listopad) a je pokračováním loňského prvního pilotního ročníku, díky němuž vzniklo několik nových společenství a poznalo se přes 400 studentů.

Biblický impulz tak tvoří vlnu malých akcí pořádaných samotnými studenty. Ty proběhnou na školách, fakultách a kolejích po celé republice a jejich realizace je na samotných vysokoškolácích. S pomocí webu biblickyimpulz.cz ji může snadno zorganizovat kdokoliv. K dispozici mu jsou jak tipy na program a náplň setkání, tak i osoby, na které se může obrátit v případě nějakých nejasností nebo obtíží. Akce mohou být různého druhu, od promítání filmů, přes rozjímání až po setkání u dobrého jídla. Společnými jmenovateli všech však jsou **vzájemné seznámení, poznávání Bible a modlitba.**

Akce proběhnou napříč mnoha studentskými a mládežnickými organizacemi po celé České republice a měly by napomoci také ekumenickému sblížení věřících.

Obzvláště v tomto roce nese Biblický impulz 2011 důraz na **osobní setkání „face to face“** jako podporu skutečných životů a vztahů v dnešní době virtuální reality a života tráveného online. Protože, jak již řekl filozof Heidegger: *"Moderní doba překonala každou vzdálenost, ale nevytvořila blízkost."* A právě Biblický impulz se snaží podpořit mladé lidi na cestě k vzájemné blízkosti.

Jsi student, chceš se zapojit a pomoci rozsvítit prostor tvé školy, aby se věřící studenti mezi sebou mohli poznat - podívej se na www.biblickyimpulz.cz nebo piš na info@biblickyimpulz.cz.

zdroj: informace z brněnského biskupství

Všechny kresby v tomto zpravodaji nakreslil Libor Kabelka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Vavřince, Kristenova 25, Brno - Komín. Otec Jindřich Kotvrda je k dispozici na faře v pondělí a ve středu v 15.00 – 17.00 a na telefonu 541 223 191 lze domluvit i jiný termín. **Redakční rada:** Jindřich Kotvrda, Pavla Drinocká, Jiří Koudelka. www.komin.farnost.cz, email: farabrnokomin@seznam.cz
Příspěvky zasílejte na laurentius@seznam.cz **Uzávěrka příštího čísla je 10. 12. 2011**